

той ми в боя ранен падна.
В Търново го заведоха,
при пашата отведоха.
Няма страх у малки Стефан,
той доказва на пашата,
какво искат българите:
– Не е жалко да погинем,
за своята мила майка,
мила майка, България.
Таз година сме стотина,
до година хилядина.
Други момци ще излязат,
вас да колят, вас да бесят,
вас да бият, вас да мъчат,
да отнемат свойто царство